

List Jakubův

¹ Jakub, Boží a Pána Jezukrista služebník, dvanáctému pokolení rozptýlenému pozdravení vzkazuje. ² Za největší radost mějte, bratří moji, kdyžkoli pokušeními obkličováni býváte rozličnými, ³ Vědujte, že zkušeni víry vaší působí trpělivost. ⁴ Trpělivost pak ať má dokonalý skutek, abyste byli dokonalí a celí, v ničemž nemajíce nedostatku. ⁵ Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádejž jí od Boha, kterýž všechněm dává ochotně a neomlouvá; i budeť jemu dána. ⁶ Žádejž pak důvěrně, nic nepochybuje. Nebo kdož pochybuje, podoben jest vlnám mořským, kteréž vítr sem i tam žene, a jimi zmítá. ⁷ Nedomnívej se zajisté člověk ten, by co vzíti měl ode Pána, ⁸ Jakožto muž dvojí myslí a neustavičný ve všech cestách svých. ⁹ Chlubiž se pak bratr ponížený v povýšení svém, ¹⁰ A bohatý v ponížení se; nebo jako květ byliny pomine. ¹¹ Nebo jakož slunce vzešlé s horkostí usušilo bylinu, a květ její spadl, i ušlechtilost postavy jeho zhynula, takť i bohatý v svých cestách usvadne. ¹² Ale blahoslavený muž, kterýž snáší pokušení, nebo když bude zkušěn, vezme korunu života, kterouž zaslíbil Pán těm, jenž ho milují. ¹³ Žádný, když bývá pokoušín, neříkej, že by od Boha pokoušín byl; neboť Bůh nemůže pokoušín býti ve zlém, aniž on koho pokouší. ¹⁴ Ale jeden každý

pokoušín bývá, od svých vlastních žádostí jsa zachvacován a oklamáván. ¹⁵ Potom žádost když počne, porodí hřích, hřích pak vykonaný zplozuje smrt. ¹⁶ Nebludtež, bratří moji milí. ¹⁷ Všelike dání dobré a každý dar dokonalý shůry jest sstupující od Otce světél, u něhožto není proměnění, ani jakého pro obrácení se někam jinam zastínění. ¹⁸ On proto, že chtěl, zplodil nás slovem pravdy, k tomu, abychom byli prvotiny nějaké stvoření jeho. ¹⁹ A tak, bratří moji milí, budiž každý člověk rychlý k slyšení, ale zpozdilý k mluvení, zpozdilý k hněvu. ²⁰ Nebo hněv muže spravedlnosti Boží nepůsobí. ²¹ Protož odvrhouce všelikou nečistotu, a ohyzdnost zlosti, s tichostí přijímejte vsáté slovo, kteréž může spasiti duše vaše. ²² Budtež pak činitelé slova, a ne posluchači toliko, oklamávající sami sebe. ²³ Nebo byl-li by kdo posluchač slova, a ne činitel, ten podoben jest muži spatřujícímu obličej přirozený svůj v zrcadle. ²⁴ Vzhlédl se zajisté, i odšel, a hned zapomenul, jaký by byl. ²⁵ Ale kdož by se vzhlédl v dokonalý zákon svobody a zůstával by v něm, ten nejsa posluchač zapominatelný, ale činitel skutku, ten, pravím, blahoslavený bude v skutku svém. ²⁶ Zdá-li se pak komu z vás, že jest nábožný, avšak v uzdu nepojímá jazyka svého, ale svodí srdce své, takového marné jest náboženství. ²⁷ Náboženství čisté a neposkvrněné před Bohem a Otcem totoť jest: Navštěvovati sirotky a vdovy v souženích jejich a ostříhati sebe neposkvrněného od světa.

2

¹ Bratří moji, nepřipojujtež přijímání osob k víře slavného Pána našeho Jezukrista. ² Nebo kdyby přišel do shromáždění vašeho muž, maje prsten zlatý, v drahém rouše, a všel by také i chudý v chaterném oděvu, ³ A popatřili byste k tomu, jenž drahé roucho má, a řekli byste jemu: Ty sedni tuto pěkně; chudému pak řekli byste: Ty stůj tamto, aneb sedni tuto, pod podnoží noh mých; ⁴ Zdaliž jste již neučinili rozdílu mezi sebou a učinění jste rozeznatelé v myšleních zlých? ⁵ Slyšte, bratří moji milí, zdaliž Bůh nevyvolil chudých na tomto světě, aby bohatí byli u víře a dědicové království, kteréž zaslíbil těm, jenž jej milují? ⁶ Ale vy jste neuctili chudého. Zdaliž ne ti, jenž bohatí jsou, mocí utiskují vás, a oniť vás i k soudům přivozují? ⁷ Zdali oni nerouhají se tomu slavnému jménu, kteréž vzýváno jest nad vámi? ⁸ Jestliže pak plníte Zákon královský podle Písem: Milovati budeš bližního svého, jako sebe samého, dobře činíte. ⁹ Pakli osoby přijímáte, hřešíte, a Zákon vás tresce jako přestupníky. ¹⁰ Nebo kdo by koli celého Zákona ostríhal, přestoupil by pak v jediném, učiněn jest všemi vinen. ¹¹ Ten zajisté, kterýž řekl: Nesesmilníš, takéť jest řekl: Nezabiješ. Pakli bys nesesmilnil, ale zabil bys, učiněn jsi přestupníkem Zákona. ¹² Tak mluďte a tak číňte, jakožto ti, kteříž podle zákona svobody souzeni býti máte. ¹³ Nebo odsouzení bez milosrdenství stane se tomu, kdož nečiní milosrdenství, ale chlubí se milosrdenstvím

proti odsudku. ¹⁴ Co prospěje, bratří moji, praví-li se kdo víru mítí, a nemá-li skutků? Zdaliž jej ta víra může spasiti? ¹⁵ A kdyby bratr neb sestra neoděni byli, a opuštění z strany každodenního pokrmu, ¹⁶ Řekl by pak jim někdo z vás: Jděte v pokoji a zhřejte se, a najezte se, avšak nedali byste jim potřeby tělesné, což to platno bude? ¹⁷ Takž i víra, nemá-li skutků, mrtváť jest sama v sobě. ¹⁸ Ale dí někdo: Ty víru máš, a já mám skutky. Ukažiž ty mi víru svou z skutků svých, a jáť tobě ukáži víru svou z skutků svých. ¹⁹ Ty věříš, že jest jeden Bůh. Dobře činíš. I ďablovět tomu věří, avšak třesou se. ²⁰ Ale chceš-liž věděti, ó člověče marný, že víra bez skutků jest mrtvá? ²¹ Abraham otec náš zdali ne z skutků ospravedlněn jest, obětovav syna svého Izáka na oltář? ²² Vidíš-li, že víra napomáhala skutkům jeho a z skutků víra dokonalá byla? ²³ A tak naplněno jest Písmo, řkoucí: I uvěřil Abraham Bohu, a počteno jest jemu to za spravedlnost, a přítelem Božím nazván jest. ²⁴ Vidíte-liž tedy, že z skutků ospravedlněn bývá člověk a ne z víry toliko? ²⁵ Též podobně i Raab nevěstka zdali ne z skutků ospravedlněna jest, přijavši posly a jinou cestou pryč je vypustivši? ²⁶ Nebo jakož tělo bez duše jest mrtvé, takť i víra bez skutků jest mrtvá.

3

¹ Nebudtež mnozí mistři, bratří moji, vědouce, že bychom těžší odsouzení vzali. ² V mnohém zajisté klesáme všickni. Kdožť neklesá v slovu, tenť jest dokonalý muž, mohoucí jako uzdou

spravovati všecko tělo. ³ An my koně v uzdu pojímáme, aby nám povolní byli, a vším tělem jejich vládneme. ⁴ An i lodí tak veliké jsouce a prudkými větry hnány bývajíce, však i nejmenším veslem bývají sem i tam obracíny, kamžkoli líbí se tomu, kdož je spravuje. ⁵ Tak i jazyk malý úd jest, avšak veliké věci provádí. Aj, maličký oheň, kterak veliký les zapálí! ⁶ A jestiž jazyk jako oheň a svět nepravosti. Taktž jest, pravím, postaven jazyk mezi údy našimi, nanečišťující celé tělo, a rozpalující kolo narození našeho, jsa rozněcován od ohně pekelného. ⁷ Všelikeé zajisté přirození i zvěři, i ptactva, i hadů, i mořských potvor bývá zkroceno, a jest okroceno od lidí; ⁸ Ale jazyka žádný z lidí zkrotiti nemůže; tak jest nezkrotitelné zlé, pln jsa jedu smrtelného. ⁹ Jím dobrořečíme Bohu Otci a jím zlořečíme lidem, ku podobenství Božímu stvořeným. ¹⁰ Z jedněch a týchž úst pochází dobrořečení i zlořečení. Ne taktž býti má, bratří moji. ¹¹ Zdaliž studnice jedním pramenem vydává sladkou i hořkou vodu? ¹² Zdaliž může, bratří moji, fíkový strom nésti olivky, aneb vinný kmen fíky? Taktž žádná studnice slané a sladké vody spolu vydávati nemůže. ¹³ Kdo jest moudrý a umělý mezi vámi? Ukažiž dobrým obcováním skutky své v krotké moudrosti. ¹⁴ Pakliž máte mezi sebou hořkou závist a zdráždění v srdci svém, nechlubte se a neklamejte proti pravdě. ¹⁵ Neníť zajisté ta moudrost shůry sstupující, ale jest zemská, hovadná a ďábelská. ¹⁶ Nebo kdežť jest závist

a rozdráždění, tu jest roztržka a všeliké dílo zlé. ¹⁷ Ale moudrost, kteráž jest shůry, nejprve zajisté jest čistotná, potom pokojná, mírná, povolná, plná milosrdenství a ovoce dobrého, bez rozsuzování a bez pokrytství. ¹⁸ Ovoce pak spravedlnosti v pokoji rozsívá se těm, kteříž pokoj působí.

4

¹ Odkud pocházejí bojové a vády mezi vámi? Zdali ne odtud, totiž z libostí vašich, kteréž rytěrují v údech vašich? ² Žádáte, a nemáte; závidíte sobě, a dychtíte po tom, což sobě zalibujete, a nemůžete dosáhnouti; bojujete a válčíte, avšak toho, oč usilujete, nemáte, protože neprosíte. ³ Prosíte, a neběrete, protože zle prosíte, abyste na své libosti vynakládali. ⁴ Cizoložníci a cizoložnice, což nevíte, že přízeň světa jest nepřítelkyně Boží? A protož kdo by koli chtěl býti přítelem tohoto světa, nepřitelem Božím učiněn bývá. ⁵ Což mníte, že nadarmo dí Písmo: Zdali k závisti nakloňuje duch ten, kterýž přebývá v nás? ⁶ Nýbrž hojnější dává milost. Nebo dí: Bůh se pyšným protiví, ale pokorným dává milost. ⁷ Poddejtež se tedy Bohu, a zepřetež se ďáblu, i utečeť od vás. ⁸ Přiblížte se k Bohu, a přiblížit se k vám. Umejte ruce, hříšníci, a očistě srdce vy, jenž jste dvojité mysli. ⁹ Soužení buďte, a kvělte, a plačte; smích váš obratiž se v kvílení, a radost v zámutek. ¹⁰ Ponižte se před obličejem Páně, a povýšit vás. ¹¹ Neutrhejtež jedni druhým, bratří. Kdož utrhá bratru a

soudí bratra svého, utrhá Zákonu a soudí Zákon. Soudíš-li pak Zákon, nejsi plnitel Zákona, ale soudce. ¹² Jedenť jest vydavatel Zákona, kterýž může spasiti i zatratiti. Ty kdo jsi, jenž soudíš jiného? ¹³ Ale nuže vy, kteříž říkáte: Dnes nebo zítra vypravíme se do onoho města, a pobudeme tam přes celý rok, a budeme kupčiti, a něco zíšteme; ¹⁴ (Ješto nevíte, co zítra bude. Nebo jakýť jest život váš? Pára zajisté jest, kteráž se na maličko ukáže, a potom zmizí.) ¹⁵ Místo toho, co byste měli říci: Bude-li Bůh chtíti, a budeme-li živi, i učiníme toto nebo onono. ¹⁶ Vy pak chlubíte se v pýše své. Všeliká taková chlouba zlá jest. ¹⁷ A protož kdo umí dobře činiti, a nečiní, hřích má.

5

¹ Nuže nyní, boháci, plačte, kvílíce nad bídami svými, kteréž přijdou. ² Zboží vaše shnilo a roucho vaše zmolovatělo. ³ Zlato vaše a stříbro zerzavělo, a rez jejich bude na svědectví proti vám, a zžířet těla vaše jako oheň. Shromáždili jste poklad ku posledním dnům. ⁴ Aj, mzda dělníků, kteříž žali krajiny vaše, při vás zadržaná, křičí, a hlas volání ženců v uši Pána zástupů vešel. ⁵ Rozkoš jste provodili na zemi a zbujněli jste; vykrmili jste srdce vaše jakožto ke dni zabití. ⁶ Odsoudili jste a zamordovali spravedlivého, a neodpíral vám. ⁷ A protož trpělivi budte, bratří, až do příchodu Páně. Aj, oráč očekává drahého užitku zemského, trpělivě naň očekávaje, až by přijal

podzimní i jarní déšť. ⁸ Budtež i vy trpěliví a potvrzujte srdcí vašich; neboť se přibližuje příští Páně. ⁹ Nevzdychejtež k Bohu jedni proti druhým, bratří, abyste nebyli odsouzeni. Aj, Soudce již přede dveřmi stojí. ¹⁰ Ku příkladu snášení protivenství a dlouhočekání, bratří moji, vezměte proroky, kteříž mluvivali ve jménu Páně. ¹¹ Aj, blahoslavíme ty trpělivé. O trpělivosti Jobově slychali jste, a dokonání Páně viděli jste; nebo velmi jest milosrdný Pán a lítostivý. ¹² Přede všemi pak věcmi, bratří moji, nepřisahejte, ani skrze nebe, ani skrze zemi, ani kteroukoli jinou přísahou, ale buď řeč vaše: Jistě, jistě, nikoli, nikoli, abyste neupadli v odsouzení. ¹³ Jest-li kdo z vás zkormoucený? Modliž se. Pakli jest kdo myslí dobré? Prozpěvuj Pánu. ¹⁴ Stůně-li kdo z vás? Zavolej starších sboru, a oni modltech se za něj, mažíce jej olejem ve jménu Páně. ¹⁵ A modlitba víry uzdraví neduživého, a pozdvihneť ho Pán; a jestliže jest co prohřešil, budeť jemu odpuštěno. ¹⁶ Vyznávejtež se pak jedni druhým z hříchů svých, a modlte se jedni za druhé, abyste uzdraveni byli. Mnohoť zajisté může modlitba spravedlivého opravdová. ¹⁷ Eliáš člověk byl týmž bídám jako i my poddaný, a modlitbou modlil se, aby nepršelo, i nepršel déšť na zemi za tři léta a za šest měsíců. ¹⁸ A zase modlil se, i vydalo nebe déšť, a země zplodila ovoce své. ¹⁹ Bratří, jestliže by kdo z vás pobloudil od pravdy, a někdo by jej napravil, ²⁰ Věziž, že ten, kdož by odvrátil hříšníka od bludné cesty jeho,

vysvobodí duši jeho od smrti a přikryje množství hříchů.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmata Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2020-04-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 30 Nov 2021

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900